

Závěry 8. konference o mládeži Praha 28. – 30.11.2002

*Motto:
„Evangelium je pořád velmi silné,
jen my býváme docela slabí.“*

Téma: Jak prohloubit naši odpověď na požadavky a očekávání mladých lidí

- 1) Život mladých lidí, jejich požadavky a očekávání je nutné dobře znát. Důležitými prameny tohoto poznání jsou pro nás společný život s mladými lidmi, poučené vnímání a reflexe jejich života i citlivé naslouchání tomu, co nám s důvěrou a někdy i bolestí sdělují, a soustavná snaha o všestranné poznání světa, ve kterém žijeme, abychom dokázali číst „znamení doby“.
- 2) Shodujeme se v tom, že současní mladí lidé – bez toho, zda se považují za příslušníky církve či nikoli – přes všechnu svou rozdílnost hledají především možnost, jak uplatnit svou svobodu a jak prožít hlubokou lásku. Ať více či méně vědomě potřebují, abychom jim vytvořili prostor, kde budou bráni vážně. Jen tak mají šanci, že získají důvěru v sebe i nás, a tím i potřebnou motivaci k chuti být skutečně dospělými, nejen nezávislími „puberťáky“.
- 3) Vytvoření takového prostoru ze strany církve konkrétně znamená nabídnout těmto mladým lidem nejprve skutečně lidské přijetí a autentické svědectví osobní víry v Ježíše Krista včetně vlastního hledání, nejistot i chyb, následně pak společensví, které je dokáže podepírat i pravdivě a kompetentně odpovídat na jejich otázky, hledání a pochybnosti.
- 4) Zjednodušeně řečeno, mladí lidé od nás nejen očekávají, ale skutečně potřebují, *abychom na ně měli čas, skutečně žili svou víru, odpovídali na jejich otázky a byli pravdiví ve slovech i jednání*.
- 5) To před nás ale staví tři velké úkoly, které zatím nedostatečně zvládáme jako jednotlivci i celek našeho církevního společenství:
  - správně hospodařit s časem a silami,
  - zajistit kvalitní systém sebevzdělávání i vzdělávání (tedy kvalitní formaci pro různé „role“ v církvi)
  - pročistit naši komunikaci uvnitř církve i církve navenek.
- 6) Uznáváme sice, že čas je Božím darem, prakticky všichni ale zažíváme na sobě i ostatních, že se nám ho nedostává ani na ty úkoly, které považujeme za důležité.
Cestu z toho vidíme
  - ✓ ve správném stanovení priorit – což znamená i schopnost soustředit síly (lidské i materiální) na to důležitější a mít odvahu opustit méně důležité; jsme přesvědčeni, že jasnou prioritou dneška je „investice do lidí“ (duchovní, společenská i finanční)
  - ✓ v naplňování principu katolického sociálního učení – subsidiarity – i v rámci církve: řešit a rozhodovat záležitosti na té nejnižší úrovni, kde se řešit mohou; opakovaně se přesvědčujeme, že taková řešení bývají (zejména dlouhodobě) nejúčinnější a přitom s nejmenší ztrátou času i energie – to žádá na jedné straně odvahu svěřit určité úkoly druhým (např. kněz mladým) a na druhé straně to vyžaduje aktivitu (mnohdy ani členové místní církve neví, s čím si mohou vzájemně pomoci)
  - ✓ v praktickém naplnění učení o charismatech a konkrétních obdarováních – přejeme si, aby biskupové a kněží měli prostor soustředit se na tu činnost, v níž jsou nenahraditelní; mnohé z toho, co je dnes zavaluje (protože to od nich mnohdy lidé ze setrvačnosti očekávají), mohou dobře zvládat laici – od ekonomických a organizačních záležitostí, až k pomoci v pastorační konkrétních skupin (např. snoubenci, děti, studenti apod.). Jde o účinnou partnerskou spolupráci, nikoliv konkurenci.
  - ✓ v daleko větší schopnosti spolupracovat – zejména mezi všemi, kteří se na tomto poli angažují (řády, hnutí, diecézní centra, pověření duchovní, církevní školy atd.); jsme připraveni k tomu napomoci uvědomělým odbouráváním všeho, co by tomu na naší straně bránilo (počínaje zbytky předsudků či nedůvěry až k pohodlnosti v zaběhaném)

- 7) Jsme si vědomi toho, že napomáhat mladým lidem při jejich cestě k lidské i křesťanské dospělosti mohou jen lidé dostatečně zralí, ochotní stále pracovat na vlastním růstu. Totéž je třeba nabízet i mladým lidem. Jde tedy o účinnou lidskou i křesťanskou **formaci**.

Konkrétně ji vidíme ve třech rovinách:

- ✓ propracovat systém našeho vlastního duchovního růstu i odborného vzdělávání na rovině pedagogických, psychologických a manažerských vědomostí a dovedností; být těmi, kdo dobře vedou, řídí, spolupracují. Samozřejmě, že pouhé lidské úsilí nestačí, ale ani pouhé teologické vzdělání nebo osobní nadšení nedostačuje a nenahradí odborné kvality potřebné k zodpovědné práci.
  - ✓ propracovat formaci mladých, kteří chtějí něco dělat:
    - učit je přijímat role přiměřené jejich schopnostem, nabízet jim tyto role;
    - shromažďovat inspiraci, co všechno jde s nimi dělat na rovině praktické, sportovní i duchovní;
    - propracovávat metodiku práce s různými typy mladých lidí – spojovat pohled teologický s pedagogickým, psychologickým a sociologickým;
    - zaměřit se na uvádění do vztahu s Bohem (mystagogie), který jediný může být konečnou *Odpovědí* na potřeby (nejen) mladého člověka, konkrétně pak na práci s Biblií, život modlitby a srozumitelnou liturgickou výchovu;
    - posilovat fungující „střediska živé víry“
  - ✓ reflektovat situaci na církevních školách jako místě nejплоšnějšího působení mezi mládeží, které je zatím nedostatečně využíváno; napomáhat spolupráci Sekce pro mládež se Sekcí pro školu
- 8) S jistou bolestí zažíváme, že přes množství dobré vůle a jasnou „teorii“ vážne na mnoha rovinách **komunikace** uvnitř naší církve a ještě hůře dopadá komunikace naší církve s ostatní společností. To cítí mnozí mladí lidé i uvnitř církve jako známku velké uzavřenosti a nepravdivosti. Víme, že uzdravení komunikace je vždy procesem, který kromě našeho lidského úsilí vyžaduje výrazné přispění Ducha Pravdy a Lásky. Jelikož jsme si vědomi svého poslání svědčit mladým lidem právě o tomto Duchu Pravdy a Lásky, nemůžeme rezignovat na to, aby se skrze nás a naši církve projevoval hodnověrněji a účinněji. Proto chceme přispívat k tomu, aby vztahy mezi námi byly přímé a „průhledné“. Chceme v naší církvi napomáhat duchu pochopení. Komunikovat jasně, konkrétně. Chceme být otevření k názorům, obavám i potřebám druhých i tehdy, když se s námi v něčem neshodují. Totéž očekáváme od všech, kteří v církvi zastávají nějaký úřad – od kněží až k biskupům. Uvědomujeme si též svoji zodpovědnost za sdělovací prostředky (které Jan Pavel II. nazývá „moderními aeropágy“). Tuto zodpovědnost chceme naplňovat modlitbou, správným výběrem, podporou dobrých i adresnou kritikou špatných pořadů či článků a podporou kvalitní tvorby. Totéž očekáváme od všech, kterým leží na srdci obraz našeho Pána i Jeho Církve v srdcích lidí – a zvláště mladých.
- 9) Jako konkrétní cestu k prohloubení schopnosti doprovázet mladé Sekce pro mládež ČBK nabízí Studijně-formační kurz. Pro prohloubení komunikace a spolupráce na rovině diecéze je dobré rozvinout koordinační rady mládeže.
- 10) Příští konference se bude konat 28. a 29.11. 2003.

V Praze 30.11.2002